

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

כי תכלה לעשר וגו' ונתתה ללוי לגר ליתום ולא למנה ואכלו בשעריך ושבעו (דברים כו, יב)

פירשי משם הספרי: לגר ליתום ולא למנה, זה מעשר עני, עכ"ל. ויש להתבונן, מדוע לא כתבה התורה לגר ולעני, מדוע נקטה ליתום ולא למנה, ובפרט שמובא במדרש הגדול, שאם היתום והאלמנה אינם חסרים, לא מקבלים ממעשר זה, א"כ למה נקטה יתום ואלמנה.

ונראה שהתורה רוצה ללמדנו שמחובת האדם היא, ראשית נתן את הדעת על היתום והאלמנה קודם כל עני סתם, כי עניותם אינה רק סתם עוני אלא מסכנות כפולה. ואולי דבר זה רמוז בדברי פירוש יונתן בן עוזיאל ותרגום ירושלמי, שתרגמו עני על עני, אך כאן כתבו וז"ל: הוא מעשר מסכניא לגיורא ליתמא ולא רמלתא וכו', עכ"ל.

ובהרבה מקומות בתורה הקפידה תורה על זהירות ביתום ואלמנה וכמו שכתוב בפרשתנו (דברים כו, יב) 'ארור מטה משפט גר יתום'. והוא מה שאמר הנביא (ישעיהו). 'יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם, וביאר רש"י וז"ל: האלמנה באה לצעוק, והיתום יוצא. וזו פוגעת בו ושאלתו, מה הועלת בצעקתך לפני השופט. והוא אומר, כל היום הזה יגעת לו במלאכה, וסופו לא הועלתי. וזו חזרת לאחוריה ואומרת, ומה זה שהוא איש לא הועיל, אני לא כ"ש. הוי, יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם כלל, עכ"ל.

וכן (שמות כב, כא-כב) 'כל אלמנה ויתום לא תענון. כי אם צעק יצעק אלי שמוע אשמע צעקתו. ובמכילתא מובא על פסוק זה דהוא הדין לכל אדם, אלא שדבר הכתוב בהווה, לפי שהם תשושי כח ודבר מצוי לענותם, עכ"ל. והרמב"ן שם ביאר, למה כתבה התורה כל אלמנה, אפילו עשירה ובעלת נכסים, כי דמעתה מצויה ונפשה שפלה, עכ"ל. ועוד פסוקים לרוב בתורתנו הקדושה. ולכן מחובתנו לעודד ולעזור ליתום ואלמנה, ולתת דעת עליהם יותר משאר אנשים וילדים אחרים. אך מאידך לא לתת ליתום תחושה שהוא שונה מאחרים דאז הדבר יזיק לו רגשית, ואף עלול לעשות דברים לא טובים מחמת שידוע שירחמו עליו. ורבינו הגדול הרמב"ם כתב (הל' דעות פ"ז ה"א) וז"ל: חייב אדם להזהר ביתומים ואלמנות מפני שנפשו שפלה למאד ורוחם נמוכה אף על פי שהן בעלי ממון. וכו'. במה דברים אמורים בזמן שענה אותן לצדק עצמו. אבל ענה אותם הרב כדי ללמדן תורה או אמונות או להוליכן בדרך ישרה הרי זה מותר. ואף על פי כן לא ינהג בהן מנהג כל אדם אלא יעשה להם הפרש וינהלם בנחת וברחמים גדולים ויכבוד שגאמר (פסלי כב, ג) 'כי ה' יריב ריבם'. אהד יתום מאב ואהד יתום מאם וכו'. עכ"ל. ומתוך כל הדברים הנ"ל, בין נבין למה אחת מהקלות הקשות היא, (שמות כב, כג) 'זהו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים, ב"מ. ויש לידע שכל כסף ומזון והון שבעולם לא ינחם את האלמנה והיתום מצערם ולא יכסו במאום על כאבם, ולכן הקפידה התורה על צערם ביותר, ולא חילקה בין אם הם עשירים או עניים. ולאידך גיסא היחס החם והאהב ומלות עידוד ואכפתיות, שוים הרבה יותר מכסף וזהב שיתנו להם. ואין ספק שהכסף מועיל להפיג דאגתם ממה יהיה מחר, אך אין לחשוב שבזה יצאנו ידי חובה.

ועל דברים אלו הקפידו מאוד אבותינו הקדושים, שדבר אמוץ וחיווק יתומים היה שייך מאוד בקרב עדתנו בארץ תימן, עקב הצרות והמחלות אשר פקדו אותם בארץ גזרה. והיו משתדלים לתת לילד תחושה שהוא כאחד מבניהם ממש (למעט מקרים מעטים ואכמ"ל). וכפי שסיפרו לי אנשים שגדלו בחיק משפחות אחרים. ואף מארי יחיא אלשיך זצ"ל כתב על ימי גידולו ביתום בארץ נכריה (הובא בספר רבינו יחיא אלשיך עמ' קה) בזה"ל: כשהיה אבא מארי ז"ל קיים, הייתי לומד אצל הרב שלום כהן ז"ל. וכשנפטר אבא מארי, ואני בגיל ז' שנים, ואחי לוי בגיל שנה. לקחנו סבי רבי יחיא עזרי ז"ל, הוא והדודים, וגידלתנו אמא בביתם. סבי המנחם היה ידוע בצדקותיו, הולך תמים ופועל צדק, וגדלנו הוא ובניו אצלם בביתם, והייתי אני ואחי כאחד מבניהם. והכניסוני ללמוד תורה וכו' (קיצרנו והעלנו רק את הצריך לענייננו). ונשארתני ללמוד ולהתפלל אצל הרב סעדיא, עד גיל י"ז שנה בערך. הוא החשיב אותי כבנו, ובמיוחד שעדיין לא היו לו בנים, כי הוא נפקד בבנים זכרים, רק כשהיה למעלה משבעים שנה.

וכ"ז כתבנו לא רק מפי ספרים וסופרים, אלא אף מהניסיון שגדלנו כיתומים (אבי ע"ה נפטר כשלאחי הגדול עדיין לא מלאו לו שלוש עשרה שנה. וכשאמי ע"ה נפטרה, אחי הקטן לא מלאו לו שלוש עשרה שנה) לא לאף אחד מישראל. ובי"ה גדלנו בריאים בגופנו ובנפשנו, בזכות אימי ע"ה אשר ידעה בחכמתה להסתיר מאתנו צרותיה ומכאוביה, והיה הבית תמיד מלא שמחה, ומעולם לא נתנה לנו תחושה שח"ו אין, אלא תמיד יש, אך רק מתי שצריך באמת ולא בשביל סתם פינוק. וכשהיה מי שרצה לצערנו, היתה עומדת כלביאה השומרת על גוריה, ואכמ"ל ולספר סיפורים רבים על חכמתה וגדלותה תנצב"ה. ויזכרו לטובה כל המשפחה המורחבת, וכל מי שהיה סביבנו שהיו לנו לעזר ולתמיכה. ומעולם לא הרגשנו שונים בחברה, אלא ככולם דמינו וכילדים רגילים גדלנו. ולעומת זאת, זכור אני בעודי טליא, באחד מחברי כיתתי בלימודנו ביסודי שהתייתם מאמו, ולא היה לו משען ומשענה, והיה עושה מעשים לא טובים. עד כדי כך שכאשר חבר הביא בקיטנה שוקו בבקבוק, פתח לו את הבקבוק בלא שידע, ושפך לתוכו חול. וכשהלה בא לשתות, התפלא על טעמו של משקה זה. ומי יודע מה היה בסופו של ילד יתום זה ה"י.

ולכן יתן אדם דעתו ובפרט המחנכים לתת שימת לב מיוחדת ליתומים ויתומות, לילך עמם בדרך הנכונה, ולתת עין שילדים אחרים לא מצערים אותם, ובפרט כאשר הילדים לא נמצאים בקירבת מבוגר, לפעמים פולטים מילים, המשברות לב היתומים, ואין איש שם אל לב. וכן יש לשוחח עמהם הרבה יותר ממה שמשוחחים עם ילדים אחרים, לתת להם לספר את שבלבם ואף לגרום להם לספר מה שבלבם, דהם הרבה יותר מופנמים וסגורים משאר ילדים.

יבורך משפע בריכה העליונה, האישי היקר והנעלה, ידידינו משכבר הימים, עשה ועושה רבות למען יתקדש שם ה' ברבים, רבי **יששכר טביב** הי"ו. יהי רצון שיראה ברכה בעמלו, ויתמלא לטובה כל משאלות לבו, ויאריך ה' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, ויראה כל זרועו וזרע קודש הילולים, הולכים בדרכי אבותינו הקדושים, אב"ר.

מחידושי רבותינו

ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש לה' אלדיך

כאשר דבר (דברים כו. יט)

הנה יש לדקדק ואמרו אשר עשה דדי שיאמר ולתתך עליון על כל הגוים לתהלה וגו' דמי לא ידע שכל העולם ומלואו מעשה ידיו ית' וכי יש ח"ו גוים שלא עשאם הוא, גם יש לדקדק ואמרו ג' לשונות אלו לתהלה ולשם ולתפארת מה רומז בהם דלכאורה נראה שהוא כפל ענין במלות שונות והיה די באחד מהם, גם אמרו ולהיותך עם קדוש צריך ביאור. ונלענ"ד אם אפשר ונקדים מ"ש הר"ב ולה"ה בפע"ח ש' העמידה בברכת המינים בכוונת אל תהי תקוה ובש' ערבית דר"ה פ"ו בכוונת תקוה טובה לדורשיך וז"ל באומרך אל תהי תקוה תכוין שהוא סוד תיק ו"ה כי יצירה ועשיה הם תיק ונרתק אל אותיות ו"ה דהוי"ה וזהו תקוה טובה שהאומות אין להם אחיזה רק בעשיה והיא נפש לבד ואפי' זו מצד הקליפה והרע שבה ובחינת רוח אין להם כלל ואנו מתפללים שלא יהא להם שום חלק אפי' בנפש דעשיה ולא יתפשטו כלל בקדושה וז"ס אל תהי תקוה ומתפללים שיהיה לנו תקוה שהוא לפחות נפש ורוח מצד הקדושה ולזה צריך לומר תקוה טובה כי לעולם צריך לפרש ל' השאלה והתפלה, ונפש ורוח ה"ס ו"ה וזהו תקוה טובה עכ"ל.

גם נקדים מ"ש הר"ב ולה"ה בביאור לשון הסבא דמשפטים דף צ"ח. וז"ל בקיצור ת"ח כל ההוא דזכי לייג שנין וכו' הענין כי הנה האדם העתיד להיות צדיק זוכה תחלה לג' חלקי הנשמה מבי"ע והם נפש תחלה ואח"כ רוח ואח"כ נשמה וסודם הם נפש משעה שנזרע וכמעשה דרבינו הקדוש עם אנטוניוס שהביא ראיה מהבשר שאם ישאר ג' ימים בלא מלח הוא מסריח וכאמרו זרע יעבדנו וגו' והרוח בעת שנימול כי אז נגלה סוד היסוד את ברית קודש. ונשמה משמתחיל לקרוא בתורה והנה אז יזכה בכל אלו בייג שנה, ועסק התורה הוא מכניע היצירה שבו כנוז והנה אז בהשלימו ייג שנה ויום א' של שנת י"ד אז זוכה לנפש דאצי" וכן איקרי בן לבנסת ישראל וכו', וזהו אמרו אני היום ילדתך ר"ל אנ"י שהיא כ"י השפיעה בו הנשמה ההיא, ופ' כי בן הייתי לאבי איירי מבן כ' שנה כי אז הוא זוכה לנשמה מצד הת"ת שהוא אבינו והוא שורש הנשמות ומשפיע בו וכו', והנה מ"ש זכה יתיר וכו' הכל הוא בתוך ייג כי אז זוכה ע"י לימודו לג' חלקי נר"ן מבי"ע וכד זכה אחר ייג שנה לנשמה מצד מ' דאצילו' זוכה לנשמה מצד הת"ת בשנת כ' ושתים אחרות הם אחרי שנים הנשארים עכ"ל.

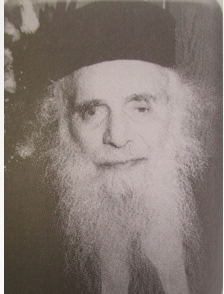
גם נודע שהבריאה נק' תהלה כמ"ש הר"ב ולה"ה בכוונת ופי יגיד תהלתך, גם נודע שהמ' נק' שם עיין בס' מ"ן, גם נודע שה' אלדיך כינוי לזו"ן יעו"ש בס' הנזכר באות יו"ד. מעתה נבוא אל הביאור והוא כי קודם זה אמר את ה' האמרת היום וה' האמירך היום ופרש"י ע"ה שהוא ל' הפרשה והבדלה אתה הבדלת לך את השי"ת מאלהי הנכר להיות לך לאלהים והוא הפרישך אליו מעמי הארץ להיות לו לעם סגולה ואחר זה אמר ולתתך עליון והוא להודיענו כמה גדולה מעלת עמו ונחלתו כי הם מצד הקדושה ואעפ"י שבתחלה אין להם אלא נפש עכ"ז הם זוכים לשאר הבחי' שלמעלה ממנה ע"י התורה ומע"ט שעושים וז"ש וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה שנפשותיכם מעיקרא מן הקדושה דעשיה משא"כ אוה"ע כי אעפ"י שיש להם נפש דעשיה הוא מן הקליפה והרע שבה ולפיכך בחר בכס להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך דהיינו מ"ש בפ' יתרו והייתם לי סגולה וכמו שפי' רש"י ז"ל ושם בפ' יתרו נאמ' ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי, וכן אמר כאן ולשמר כל מצותיו ואח"כ אמר ולתתך עליון כלומר אם תשמור כל מצותיו דהיינו תורה ומע"ט אז ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה דהיינו מלבד מה שיש לכם נפש מקדושה דעשיה תזכה עוד לרוח דיצירה שהיא למעלה מן העשיה וז"ש אשר עשה אשר עשה דייקא אחר זה אמר לתהלה דהיינו שתזכה לנשמה דבריאה הנק' תהלה, אחר זה אמר ולשם היינו שתזכה לנפש דאצילות מן המ' הנק' שם, אחר זה אמר ולתפארת שתזכה לרוח מו"א דאצילות, וז"ש ולהיותך עם קדוש לה' אלדיך כלומר בהיותך עוסק בתורה ובמע"ט תזכה לכל אלו המעלות עד שתזכה להיות נק' בן לקב"ה וכ"י הנק' ה' אלדיך, ודו"ק וא"ש ההי"ב.

(חיי שלום למהר"י הכהן זצ"ל)

פתרונות לפרשת 'כי תצא'
אחודה חידה! פועל שעובד בשדה יכול לאכול אך לא לשים בכליו, וכן הבהמה אסור לחסום אותה בשעת הדישה. הזוכה בהגרלה: אליסף דחבש. מי בתמונה: שבוע אחרון לפתרונה!

אחורה חידה!
הוא ג'
ובו ד'
ומתחיל בה'
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

בטעם אמירת סליחות

מוהר"ר חיים כסאר זצוק"ל

מבא בספר רבינו יחיאל אלשיך עמ' רנ"ו

בהכנסת ספר תורה בחודש אלול

חכמנו ע"ה, תיקנו לומר סליחות בחודש הזה, כדי שיטהר האדם על השנה שעברה. וכדי שבוה יבא לראש השנה, והוא מזוכך, ושואל מה' מה שהוא רוצה.

והביאו משל למה הדבר דומה, לאחד ששכר בית, כל חודש למשל בחמש לירות. וכל חודש בא בעה"ב לפניו, ואמר לו תן לי שכרי, וזה אומר אין לי, וכן בחודש השני, וכן בחודש השלישי. לסוף השנה בא בעה"ב, ואמר לו "צא מדירתי, שאני רוצה עוד להשכיר לך", דחפו והוציאו לגמרי. ואילו הלך כל חודש וחודש לפני בעה"ב, והיה מתחבק עימו, היה לו צער להוציאו.

כמו"כ לפניו יתברך, שישראל כל חודש וחודש, יש להם עוד מעשים שצריכים כפרה. אם ח"ו יבאו מלוכלכים בסוף השנה, הקב"ה יאמר מה הם אומרים? מה הם מבקשים? איך הם מגיעים ומלכלכים את ביתו!

לפיכך תיקנו חכמים שבסוף השנה, בחודש אלול, בכל יום יקומו באשמורת. לפי שידוע שאחר חצות הלילה, התפלה מתקבלת לפניו יתברך. ואין שם, לא קטרוג, אלא רחמים ותחנונים לפניו יתברך.

ולפיכך אשרינו מה טוב חלקנו, מה נעים גורלנו, שתיקנו לנו קדמונינו כמה רפואות, שנתרפא בהם, בשביל שבוה נזכה.

ועכשיו נשיר, (בסעודת הכנסת ס"ת) ויעלה לנו כאילו אנחנו מתפללים לפניו יתברך, שיתקנו בעצה טובה מלפניו, וידריכנו הדרך הטובה והישרה.

לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

מעשי האדם הגשמיים בעולם הזה אינם לריק

כל מי שגדל בין הזקנים והזקנות, יודע שהיה משמרים כל אשר עמלו עליו, לא היו זורקים דבר שהינו עדיין בר שימוש. ויש מאנשי דורנו שהסתכלו על זה ח"ו כקמצנות והדומה לה. אך כנראה שכחו את אשר עשה יעקב אבינו ע"ה שחזר ועבר את הנהר על פכים קטנים על אף עושרו הרב כידוע במדרשים ואכמ"ל. וכל זה למה מפני שהסתכלותם על החיים עלי אדמות אינה כצל עובר אשר נשכח, אלא חיים חשובים שאין לזלזל בהם כלל וכל אשר הגיע לידם שמרו עליו במשמר לעת מצוא כידוע לכל מי שהיה קרוב אליהם. ומעשיהם ופעולתם בחייהם היו כ"כ חשובים בעיניהם שהיו עושים חשבון נפש כל הזמן כידוע מהאגרות המוסר אשר היו שולחים הרבנים לבני קהילתם ומפרטים להם על מה יש לפשפש ולתקן. ונפלאתי למצוא בתוך הניירת הגדולה אשר היתה שמורה בגנוי אבי ואימי ע"ה, יומנים של כל אחד מהם של שנים רבות, אשר כתבו, מה עשו בכל יום בימי חייהם. וזאת על אף שהיו אנשים פשוטים מאוד וטרודים מאוד בחייהם כידוע לכל מי שהכירם. והוא דבר נעלה וטוב לכל משכיל ובר דעה, והלואי ונזכה לעשות מעט מזה.

מוהר"ר יחיא צאלח זצוק"ל
בחיבור עץ חיים בסדר האשמורות דף מב:
ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד

ה' מלך. כולו בסגול: ה' מלך. מלך בקמ"ץ: ה' ימלוך. חיר"ק וחול"ם ועולה מנין נקודות אלו יב"ק כמנין ג' שמות אהי"ה הוי"ה אדנ"י כך קבלתי מפי מו"ז. גם שמעתי מפיו שט"ס נפל בפרדס בש' פרטי השמות פ"ט שנקדו שם ה' מלך האמצעי בקמ"ץ ופת"ח ואינו כן כי צ"ל כולו קמ"ץ:

דע כי ג' מלכויות אלו נתקנו כנגד מה והיה ויהיה כי בתחלה אנו אומרים ה' מלך בסגול זהו הוה. ואח"כ ה' מלך זהו היה. ואח"כ ימלוך זהו יהיה. אלא דקשה דחז"ל נקטי בלישנייהו הסדר בכל מקום היה והוה ויהיה. וכן סדרו בפיוט אדון עולם אשר מלך שהקדימו מלך בקמ"ץ שהוא כנגד היה וגם מסדרי הסליחות כאן כן סדרו דקאמר בטרם שחקים וארקים נמתחו זהו היה. ואח"כ אמר ועד לא מאורות זרחו שנתלו המאורות ברביעי וכבר היו השמים והארץ זהו הוה. ועת יקבץ נפוצים זהו יהיה. וקשיא לי למה לא היה כן בסדור ה' מלך וכו' ושינו לעשות הסדר הוה והיה ויהיה ומצאתי למהר"ץ בפ"י הזמירות וז"ל ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך אנו מעידים שהוא היה הוה ויהיה:

וא"ת למה אין אומרים כסדר ה' מלך בקמ"ץ ה' מלך בסגול וז"ל שמלכותו שלם קודם הבריאה ואין להרהר על מי מלך ע"כ:

(ואני הצעיד בן בנו של המחבר ז"ל מצאתי בס' יושר לבב בבית שני חדר פרק ד' שכתב זה התירוף ע"פ תירוץ האר"י זלה"ה עיין עליו. ומ"ש מו"ז על מ"ש רז"ל עד שלא נברא העולם היה הוא ושמו לבד עיין פירוש נחמד בס' הנז' יושר לבב בבית א' חדר פרק ששי עיין עליו):

ואחי הי"ו תירץ דהוצרך לשנות הסדר כאן בעבור שזכור בו מלכות ואילו היה אומר תחילה ה' מלך יקשה שח"ו קודם לזה היה שם שום נברא שמלך עליהם וזה לא יתכן כי כבר אמרו רז"ל עד שלא נברא העולם היה הוא ושמו לבד לכן הקדים תחלה ה' מלך בסגול ואחר שברא הנבראים אמר ה' מלך בקמ"ץ שניכרת מלכותו עליהם משא"כ בסדור היה והוה ויהיה ששם לא הוזכר מלכותו:

ואחר ימים מצאתי לרבינו בחיי בס' כד הקמח אות המ"ם ערך מציאות וז"ל אני הוא אף ראשון אף אני אחרון הזכיר בכאן שלטנותו ית' בג' זמנים הוה היה ויהיה. הוה הוא שאמר אני הוא. היה הוא שאמר אני ראשון. ויהיה הוא שאמר אף אני אחרון. ומה שהזכיר תחלה הזמן ההוה ואמר אני הוא מפני שכל הזמנים העבר והעתיד כולן הם בהקב"ה בהוה לפי שלא עברו מימיו ושנותיו כלום וכו' וכן אנו אומרים בבקשת רחמים וסליחה ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד וידוע שאין זה פסוק מלא אבל הם פסוקים מפוזרים והוא שהזכירם דוד במקומות חלוקים בסדור הזה. יזכיר תחלה מלך במזמור ה' הוא שאמר ה' מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו. ואח"כ הזכיר ה' מלך גאות לבש ואח"כ הזכיר בסוף הספר ימלוך ה' לעולם אלדיך ציון עכ"ל. וכן ביאר הרב בפ"י לתורה פ' נשא ע"ש. למדנו ממנו שני דברים הא' שסדר פסוקים אלו הוא הוה והיה ויהיה. והשני שה' מלך האמצעי כולו קמ"ץ:

בדרכיהם אתהלך...

התלאות בשליחות לאימאם (ח"ו)

כבודו יודע שממשלת תורכה עשתה הסכם התחברות עם האימאם יחיא, ומתנאי ההסכם ניתן לו להעמיד שופטים לשפוט על פי חוקי ספרי הזוהר, ויהי כן. ועתה נמצא בית משפט בעיר הבירה צנעא נקרא מחכמה יודייה, פירוש בית משפט זוהר. ועכשיו הנה מתחילים לנגוע ביהודים לרעה, ולהציק להם בחיים. כבר יש מאסרים המוניים, לפי עלילותיהם הידועות מלפני בא ממשלת תורכיה, זה ארבעים שנה שהתורכים מושלים בתימן. ולפי הדברים האלה נתאספו זקני וחשובי יהודי עיר הבירה, וישימו את האיש הזה, יוסף אחיו של הרב הראשי לכלל יהודי תימן, יחיא בן משה יצחק הלוי, להיותו שליח ללכת אל האימאם לבקש רחמים, למצוא דרך להצלתם של כלל יהודי תימן. ולכן בבואו היום אל עירינו, בדרכו לנסוע עוד למחוז חפצו, אבל אדונינו יודע שהדרך משובשת ומסוכנת לכל עובר ושב ובפרט עם המשלחת הזו, שאינה יכולה לעבור בדרך הזו.

המשך בשבוע הבא א"ה ב"ל

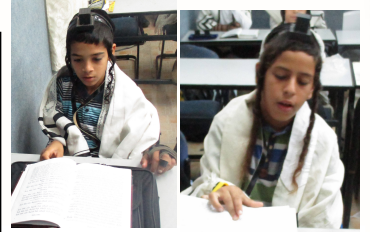
פניני הלכה

מה יבון האדם בתפילתו כשכשאומר שבנו אליך בבשת פנינו כתב מהרי"ץ זצ"ל בעץ חיים באשמורות (דף מ:):
שבנו אליך בבשת פנינו. כשאויבנו מצירים לנו ואין אנו יודעים מה לעשות אין לנו אלא לשוב עדיך שנאמר בצר לך וכו' ושבתי וכו'. ונ"ל כי להיות דקימא לן לעולם יקדים אדם תפלה לצרה כאז"ל על פסוק היערוך שועך לא בצר משא"כ המתפלל בעת צרה שאינה מקובלת כ"כ וכענין שהיה הנביא מתרעם באמרו ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו וכן אמר בצר להם ישחרנני לז"א כי דבר זה לשוב בעת צרה הוא בושת פנים לנו לשחרך אל בעת צרותינו:

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידים מכיתה ה' מניחים תפילין כמבואר בגמרא ובפוסקים (רמב"ם ושו"ע) וכמנהג תימן

הזוכה במבצע
'אוספים זכויות'
בהגרת
ישופר של איל'
התלמיד הנעלה **יוסף בן יעקב נ"י**.
יהי רצון שיעלה במעלות התורה
והיראה ויזכה לתקוע בשופרו
בהיכלא קדישא, אכ"י"ר.

חכמי תימן

הרב **עואץ פוצייל זצ"ל**
חי לפני כמאה שנה. היה בקי גדול בתלמוד ולמד בחברת הרב חיים כסאר והרב חיים חובארה בבית הכנסת אלשיך בצנעא. וכשהיה מגיע הרב ישראל עוזרי (רבה של בית עדאקה) היו מתנצחים בלימוד החכמים הנוכרים.

תנצב"ה

להצלחת ר' אברהם
בן זכריה מדויל הי"ו
הוא וב"ב

לק"ו

מזמין את הציבור הקדוש לאמירת

"סדר אשמורות רבתי"

עם תלמידי הת"ת והוריהם במעמד נשיא המוסדות

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח ועוד

פוסק עדת תימן

ובהשתתפות בנו

הרה"ג **משה רצאבי שליט"א**

רב ק"ק 'פעולת צדיק' אלעד.

רבי **ברק צברי הי"ו** יו"ר תנועת יש"י

האשמורות יתקיימו בערב כיפור ליל שלישי ט' תשרי תש"פ

בשעה 4:00 בבית הכנסת "פעולת צדיק"

רחוב רבינו סעדיה גאון (פינת המאירי) אלעד.

תפילת שחרית בהנף החמה

דרשת מחן שליט"א בסיום התפילה

בברכת

תכתבו בספר החיים ובספר הזכרון

הנהלת התלמוד תורה

התודה...

הברכה...

לידידינו הדגול מרובה, אשר עזר לנו בכל עת פנאי ובכל שעה, הולך ומוסיף כערות חנוכה, ומשכלל ומפאך את הת"ת

ר' **עזר אביב** הי"ו

יהי רצון שיתמלאן משאלות לבנו לטובה, ויראה פרי מבורך בעמלו, ויזכה ויראה כל בניו עולים במעלות התורה והיראה, שומרים משמרת

אבותינו הקדושים באהבה

ובשמחה, ויאריך ימיהם בטוב

ושנותיהם בנעימים, ויהיו שמחים

כל הימים, אכ"י"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל:

e0504150896@gmail.com

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה